

మాయవర్తమడు

ఒకప్పుడు శైలోనగరంలో మారుఫి అని ఒక యువకుడుండే వాడు. అతను అత పెదవాడు, వ్యాయమైనవాడు. అతను పాత చెప్పలు మరమ్మతు చేసి వేలించేవాడు.

అతనికి పాతమా అనే భార్య ఉండేది. అమె పేరమ గయ్యోళి. అమె ఎప్పుడూ కోపంతో దుసరునలాడుతూ ఉండేది. దానికి తగ్గట్టు అమె నోరుకూడా మహాచెడ్డది. అమె తన భర్తను నుకపెట్టలేకపోగా అస్తమానం తెల్ల కావనారాలు పెడుతూ, అతనికి జీవితం పైవ రోక వుట్టెట్టు చెప్తూండేది.

మారుఫిను మమిషగా బతకాలన్న కోరిక జాస్తాగా ఉండేది. ఏదైన పడటమంటే అత నికి చాలాభయం. అందుచేత కాసు సంపాదించిన యెప్పులన్నీ తన భార్యకోసమే వని యోగిస్తూ వచ్చేవాడు. కాని ఎన్నడైనా కర్మం వారిక అతను యెప్పు ఓసకురాకుండా అంటికి వస్తే అమె తెల్లవాడ్లా కావనారాలు

పెట్టి, అతనికి కొంచెమైనా మనశ్శాంతి లేకుండా చేసేది.

ఒకనాడు పాతమా తన భర్తతో, "అవాల పాయంకాలం అంటికి వచ్చేటప్పడు, బాగా అంత తేనె వేయించి తివిరొట్టె పట్టుకురా," అన్నది. "అల్లా అనుగ్రహించి నాలుగు యెప్పులు వచ్చేటట్టు చేస్తే అలాగే తెస్తాను! ప్రస్తుతానికి నాదగ్గర చిల్లిగవ్వకూడా లేదు," అన్నాడు మారుఫి.

"అల్లా అనుగ్రహించేదేమిటి? ఈ రాత్రికి నాకు తేనెలో ఓడ్డిన తివిరొట్టె లేకపోయిందో నీకు మూడిందనుకో!" అన్నది గయ్యోళి.

తనకు నాలుగు యెప్పులు వచ్చేటట్టు చియ్యమని అల్లాను ప్రార్థిస్తూ మారుఫి తన దుకాణానికి వెళ్ళాడు. కాని, ఎవరో మరీకి పెక్టవట్టె, ఆ రోజు అతను ఒక చిన్న కాగి యెప్పుకూడా సంపాదించలేక పోయాడు.

పట్టుకుని వెళ్ళు. దబ్బు తరవాత ఇద్దరువు గారి!" అంటూ దుకాణదారు తివరార్థం ఒకటి తీగాడు. కాని దానిమీద పాత్రులైన అతనివద్ద నమూనానికి తేనె లేదు. "తేనెకు బదులు చక్కెరపాకం వేస్తాను. రుమా ఒకరు మీరు. ఈ దుకాణంలో నేనుకు కొనేవాడు లెంబిని ఒకటిగానే ఇచ్చి ప్తాయి," అంటూ దుకాణదారు రొట్టెమీద వాగా చక్కెరపాకం పోగాడు.

మాయభ దుకాణదారుకు తన కృతజ్ఞత తెలుపుకుని, ఆ తివరార్థాన్ని ఇంటికి తీసుకు వెళ్ళాడు. అతన్ని చూస్తూనే పాతికూ, "రొట్టె తెచ్చావా, లేవా?" అని అడిగింది. అమె రొట్టెను చూసి నింకమింపకదాగా గొంతు చించుకుంటూ, "రొట్టెమీద తేనె పోయిందనుకుని తెమ్మని చెప్పితే చక్కెర పాకం ఎందుకు పోయిందావు? నాకు తేనె తెలియదనుకున్నావా?" అని అందింది.

"నీకు తెలుసుం వుంటుంది, ఈ పాతిక అలాగే తినితీర్చా! అది కొన్నదికూడా కాదు. దుకాణదారు అరువిచ్చాడు. అతనిదగ్గర తేనె లేదు. ఎం చెయ్యను?" అన్నాడు భర్త హతాశుడై.

"నాకేమి అక్కర్లేదు," అంటూ అమె ఆ రొట్టెను భర్త ముఖాన గిరవాటువేసింది.

అఖరుకు ఇంది రొట్టె కొనుక్కుని ఇంటికి పోవడానికికూడా అతనివద్ద దబ్బు లేదు.

నిరాశ నిస్పృహలతో కుంగిపోయి అతను ఇంటికి తిరిగి వస్తూండగా వారిలో మిళాయి దుకాణం తగిలింది. అతను కంట పీడు కాచిస్తూ దుకాణం బయట నిలబడి, లోపల ఉన్న తరకతాల తివరార్థంకని చూడ పోగాడు. దుకాణదారు అతన్ని గమనించి, లోపలికి పిలిచి, "ఎందుకు ఏదారంగా ఉన్నావు?" అని అడిగాడు. మాయభ తన గొడవంతా చెప్పుకున్నాడు.

"ఈమూత్రానికే కొంప మునిగిపోలేదు. నీ లాఠ్యకు కావలసిన పదుకు నేనిస్తాను,

“ఓ, నాకు తెనెకొత్త పట్టుకురా!” అంటూ దవదమిద గట్టగా కొట్టింది. ఆ దిబ్బకు మారుఫ్ నక్క పన్నెకటి చెరిగి, నోటివెంట రక్తం కారపోగింది.

ఉన్న పిచ్చు కాస్తా పోయి మారుఫ్ తన భార్య నెత్తు చిన్న మొద్దుకాయ వేశాడు. వెంటనే పాతిమా అమ్మకత్తిలాగా అయి పోయి, తన భర్త మద గట్టగా పట్టుకుని గుంటూకు, “ఎవర్రోయ్! రండి, రండి! నా మొగుడు నమ్మి ఉంపెస్తున్నాడు!” అని పెడబొబ్బలు పెట్టింది.

ఈ పాతికేకలు విని కాయగు పాయగు వాళ్ళు వచ్చి మారుఫ్ ను అతని భార్య పట్టుకుంది విడిచివేశారు. అప్పుడు విని వాళ్ళు ఆ గయ్యాకోత్. “చక్కెర పానం తెచ్చిన కొత్తెకిం లోపం వచ్చింది? మేమంతా తింటున్నామేకామా? ఆనవ నరంగా ఆ నిర్భాగ్యుణ్ణి ఎందుకు చెందుకు తింటున్నావు?” అన్నారు.

వాళ్లంతా వెళ్ళిపోయాక మారుఫ్ కొత్తె ముక్కలన్నిటినీ పిసి, కొంచెం చుచి చూతే మని తన భార్యను బతిమాలాడు, కాని చాళం లేకపోయింది. శరదృష్ట దహించుకు పోయిందటంచేత ఇవిరను వానిని కాని తినసాగాడు.

తెల్లవార్లు భార్యచేత తిట్లు తిని మారుఫ్ మిన్నాయి ఉవయమి లెచ మనయకు పల్లి, తన కష్టాలు కడతెచ్చమని అల్లాడు ప్రార్థించి, అక్కడినుంచి సరాసరి తన దుకానానికి చేరుకున్నాడు.

అతను దుకానంలో కూర్చున్నాడే లెకే, ఇద్దరు కటులు వచ్చి, “నిమ్మ కాకీగారు పట్టుకురమ్మన్నారు, పద,” అంటూ అతన్ని లాక్కుపోయారు. న్యాయస్థానంలో కాకీ ఉన్నాడు, అతని కెదురుగా పాతిమా తల వంచుకు నిలబడి ఉన్నది, అమె చేతికి కట్టా, ముఖం మీద బాగా రక్తం మరకలు గల ముసుగూ ఉన్నాయి.

కాజీ మారుపేసు చూస్తూనే, "పాపీ, నీకు అల్లా భయం కలచెంటూరా లేదా? ఈ అవకూతురి చెయ్యి విరగగడతావా? వచ్చు రాలగడతావా?" అని పెద్దగా గడమే యించాడు.

కలంసాటు చెవ్వులు సుశ్చేవానికి కుని పోయినట్టయింది. అతను కాజీగారికి వాస్తవం వివేచించుకున్నాడు. కాజీకి అతని మాట లలో సమ్మేకం కుదిరింది. అయిన ఒక పాపు దీవారం తిని అతని గిన్నా, "ఇది పెట్టి నీ భార్యకు తేనెరాళ్ళై కొనిపెట్టు! ఇట్టే మరెన్నడూ కీరుదాడుకోకండి. వదండి!" అన్నాడు.

మారుఫే ఆ ధబ్బును భార్య చేతుల్లో పెట్టిన తన దుశాయానికి వెళ్ళాడు. కొద్ది సేవదికల్లా భటులు వచ్చి, "నిన్ను న్యాయ స్థానానికి తీసుకు పోయినందుకు మాకు భత్యందబ్బులు ఇయ్యండి!" అని అడిగారు. ఎం చెయ్యాలో తేచక అతను తన పని ముట్లన్నీ అమ్మి భత్యాలు ఇచ్చేశాడు.

దుశాయం తాళి అయింది. తనకు పద్దన దుష్టితనిగురించి అలోచిస్తూ అతను విచార పాగరంలో మునిగివుండగా అంకోక న్యాయ స్థానానికి చెందిన భటులు మరి ఇద్దరు వచ్చి, "కాజీగారు నిన్ను పట్టుకురమ్మ వ్వాడు!" అని చెప్పారు.

పడినదాకా నడిచి ఒక పాడుబడిన భవనాన్ని చేరుకుని అందులో ఆ చాత్ర తల దాచుకున్నాడు.

తన స్థితి తలుచుకున్న కొద్దీ అతనికి ఎదురై వచ్చింది. కట్టుకున్న భార్య తనకు అబ్బా వారి లెకుండా చేసింది. భవిష్యత్తు చూడబోతే అయ్యామయంగా ఉంది. అందుచేత అతను పెద్దపెట్టున విడవసాగాడు.

అంతలోనే ఎవరో, “ఎందుకు వాయనా, అంత దూరమిస్తున్నావు?” అని ఆడగటు మారుఫ్ కు వినిపించింది.

మారుఫ్ తల ఎత్తి ఒక వింత అకారాన్ని చూసి, “ఎవరు నువ్వు?” అని అడిగాడు.

~~~~~

“నేను సూర్యునిగా ఈ పాడుబడిన అందిని ఆక్రమించి ఉన్న చూతాన్ని, నావల్ల ఏకమైనా పడాయం కావాలంటే చెప్పి. ఇవాలే నువ్వు నా అతతవి!” అన్నది మాతం.

“బాబూ, ఏమి చెతనైతే నన్ను ఈ కైరో పెగరానికి విలయనంత దూరంగా చెప్పి, నా జీవితమంతా ద్వంసమయింది. కొత్త చొర మళ్లా కొత్త జీవితం ఏర్పరుచుకుంటాను!” అన్నాడు మారుఫ్.

“నా విభిమిత ఎక్కి కూచో!” అన్నది మాతం. అతను అలాగే చేశాడు.

కన్నుమూసి కన్నుతెరిచేసింది మారుఫ్ ఒక పర్యత శిఖరమీద ఉన్నాడు. తూర్పు తెల్లవారుతున్నది. పర్యతానికి దిగువున ఒక బ్రహ్మాండమైన సగరం కానవస్తున్నది.

మారుఫ్ గబాగబా కొండదిగి ఆ సగరం చేరుకున్నాడు. అక్కడి ప్రజలు అతనికి కొత్తగా కనిపించారు. వారు అతని డుస్తుల కని వింతగా చూసి, అతని చుట్టూ మూగి, “నీ పేరేమిటి? మీది ఏ దేశం?” అని అడగసాగారు.

“నా పేరు మారుఫ్. మాది కైరో సగరం,” అని అతను జవాబిచ్చాడు.

“మీ కైరోనుంచి బయలుదేరి ఎంత కాలమయింది?” అని వారు మళ్లీ అడిగారు.

~~~~~ చందమామ ~~~~~

“నిన్న సాయంకాలం బయలుదేరాను,” అన్నాడు మారుఫ్. అందరూ గొల్లన నవ్వారు. ఒక పెద్దమనిషి అతనితో, “వీక్ష మైనా మరెవరయినా ఏమిటి? కైరోనుండి ఈ అలావ్ నగరానికి ఒక పిదాది ప్రయాణం. మళ్ళీ నిన్న సాయంకాలం ఎదురుచెరట మేమిటి? అప్పుడే రావటమేమిటి? కాలు, చాల్లె!” అన్నాడు.

“నెను నడిచి చాలేదు. ఒక భూతం వచ్చు కదా వీక్షన ఎక్కించుకుని తెచ్చి ఇక్కడ వదిలింపి!” అన్నాడు మారుఫ్.

ఈ మాటకు చుట్టూమోగిన జనం మురింతగా విరగబడి నవ్వారు. “ఏచ్చి వాడు!” అంటూ అందరూ అతనిమీద విరుచుకుపడ్డారు.

నీరగా ఆ సమయానికి అక్కడికి ఒక పెద్దమనిషి దెవుతల్లే వచ్చాడు. ఆయన ఆ నగరంలోని గొప్ప పర్తకుంలో ఒకడు. “ఎవరో పరాయిదేశంవాళ్ళ పట్టుకుని ఇలా అల్లరిపెట్టవచ్చునా? మీరంతా ఏం మని చేస్తున్నారు?” అంటూ ఆయన అక్కడి చిదాన్ని మూచుకున్నా, వారి ముఠాగా మూడుఫె పర్తకు చేరుకున్నాడు. ఆయన అతన్ని తన యంటికి అతిథిగా అహ్వానించి ఎంకో గౌరవంగా తీసుకు వెళ్ళాడు.

మారుఫ్ స్నానంచేసి, తానిచ్చిన అరీష్టిన డుస్తులు ధరించి, సుష్టుగా భోజనంచేసి సూచున్నాక, పర్తకుడు అతనితో, “అయ్యా మీ డుస్తులు చూస్తే ఈజిప్టునుంచి వచ్చి నట్టు కనిపిస్తున్నాడు. ఆసలు మీదే దేశం?” అని అడిగాడు.

“చిత్తం, నెను ఈజిప్టు దేశాన్నిగనె. కైరో నగరంలోనే నా నివాసం” అన్నాడు మారుఫ్.

“అక్కడ ఎంచెసెవారు!” అని పర్తకుడు అడిగాడు.

“పాతదెప్పలు కురమ్మకు దేసెవాళ్ళ!” అన్నాడు మారుఫ్.

“వైదలో మీ ఇల్లిక్కడ?” అని వర్తకుడు మళ్ళీ అడిగాడు.

“వైరసేందులో,” అని మారుఫ్ చెప్పిన జవాబిచ్చాడు.

“అ సేందులో ఉండే వారెవరైనా తెలుసా?” అన్నాడు వర్తకుడు. మారుఫ్ కొందరి పేర్లు చెప్పాడు.

“పేక అమ్మద్ అనే అత్తరు వ్యాపారి తెలుసా?” అని అడిగాడు వర్తకుడు.

“నాకు తెలియకపోవటం మేమిది? మావి పక్కపక్క ఇల్లే!” అన్నాడు మారుఫ్ దిగ్గరగా పట్టుకూ.

“అయిన ఎలా ఉన్నారు?”

“అల్లా దయచేల్లి కులాసాగానే ఉన్నారు,” అన్నాడు మారుఫ్.

“అయిన కివ్వలేంతమంది కుమారులు?”

“ముస్తఫా, మహమ్మద్, అలీ అని అయినకు ముగ్గురు కుమారులు.”

“నా రేమేంపనులు చేసుకుంటున్నారు?”

“పెళ్ళవాడు ముస్తఫా బడిదంటులు, రెండోవాడు మహమ్మద్ అత్తరు వ్యాపారంలోనే ప్రవేశించి, తండ్రి దుకాణానికి పక్కనే తన దుకాణంకూడా పెట్టాడు. మూడోవాడు అలీ, వేసా చిన్నవ్వుడు కలిసి అడుగునే వాళ్లం. మేమిద్దరమూ క్రైస్తవుల అలాయంలోకి జొరబడి, ప్రార్థనపుస్తకాలు దొంగి

లింది అమ్మ, ఆ కమ్మలతో మికాయి
కొనుక్కు తనెదాళ్లం. ఒకరోజు క్రిస్తవులు
మమ్మల్ని వట్టుకున్నారు. పేక్ అప్పావ్
ఈ కొడుకును చచ్చేటట్టు కొట్టాడు, వాడు
కాస్తా పరానీ అయిపోయాడు. ఈ బరవై
పిళ్ళగా వాడి అదే తరియలేదు."

మారుఫ్ ఈ సంగతి చెప్పగానే వర్తకుడు
లేచివచ్చి అతన్ని కొగరించుకుని,
"మారుఫ్, నేనే ఆ అరిని" అన్నాడు.

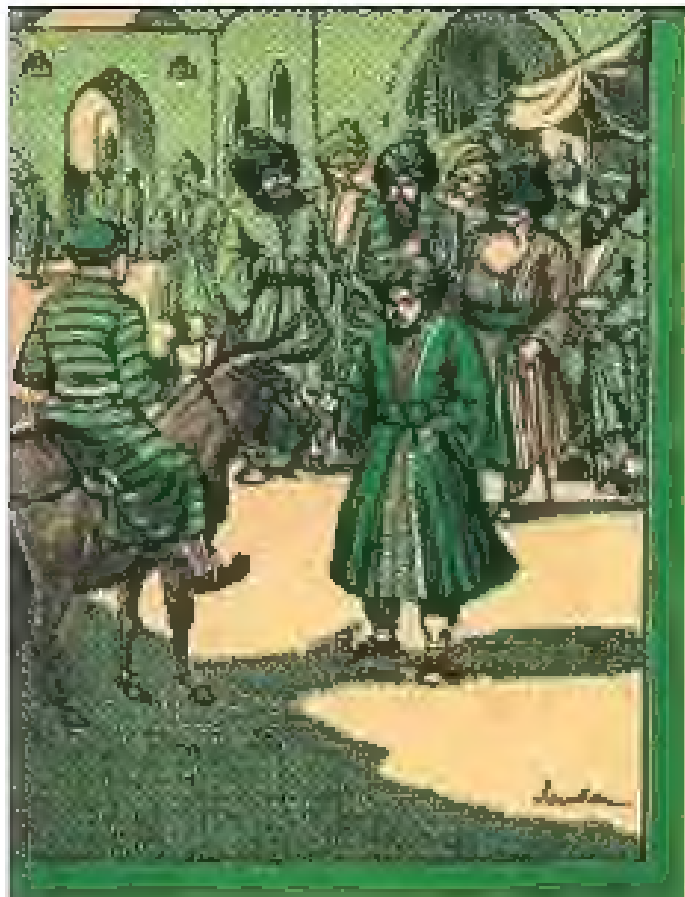
తరవాత మారుఫ్ తన తండ్రి యావత్తూ
స్పృహతుడికి చెప్పాడు. అంతా విని అరి,
"చూడు, తమ్ముడా! నువ్వు మాటకీకూడా
లేని చెప్పలు కుట్టెవాడివని, భార్య పోయి

వదలక పారిపోయి వచ్చావని ఇక్కడి ప్రజలు
అటు తలిస్తేనిమ్మ ఎవరూ భాతరు చెయ్యరు.
నిన్న కైరోలో బయలుదేరి తెల్లారేసరికల్లా
ఇక్కడికి చేరుకున్నావంటే అందరూ నవ్వు
తారు. నిజం చెప్పటం సాధ్యమైతేనేమైనా
వ్యయ యుక్తగా అవధుల దప్పింపు తదివైన
పని. నేని ఈయి చేరి ఎన్ని బొంకులు బొంకి
పైకి వచ్చానో నువ్వు అహంచలేవు," అన్నాడు.

"అయితే నన్నేం చెయ్యమంటావు?"
అన్నాడు మారుఫ్.

"నేను చెబుతానువిను. రేపు ఉదయం,
వా కందరగాడివంటలో ముంచిదిగా చూసి,
దానిమీద వర్తకుల విధికి రా. నీవెంట మా

పర్తకం చెయ్యగోరుతారు. వారి సహాయంతో ముప్ప నిమిషంగానే పెద్ద పర్తకుడిపైటావచ్చు నేను అలాగే పర్తకుణ్ణి అయ్యాను,” అన్నాడు అరి.

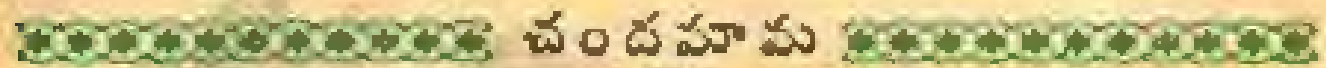
మచ్చారు అరి తన స్నేహితుడికి చాలా ఇరిలైన దుస్తులూ, వెయ్యి బంగారు దినా రాలూ ఇచ్చి పర్తకుల బజారుకు వెళ్లి పోయాడు. అయిన చెప్పిన ప్రకారమే మూడుపై ఒక మంచి కంచరగాడిదమీద ఎక్కి తన వెనక ఒక బానిసవాణ్ణి సరి పెంచుకుంటూ పర్తకుల బజారు చేరాడు. అక్కడ అతనికి అరీకోలాటు అతానలోని గొప్పగొప్ప పర్తకులందరూ కనిపించారు.

అతన్ని చూస్తూనే అరి చివాలుని తివి ఎదురువెళ్లి, అతని కాళ్లు కళ్లకద్దుకుని, అతన్ని కంచరగాడిదపైనుంచి దింపి, తెచ్చి పర్తకుల మధ్య కూర్చోపెట్టాడు.

మెదిలిన పర్తకులు ఒక్కొక్కరే పచ్చి, రవస్యంగా అరి చెబితే, “వీరెవడు?” అని అడిగాడు.

“ఈజిప్టులో ఇంతకు మించిన పర్తకుడు లేడు. ఈయన థండ్రి తాతల ఐక్యర్యాన్ని గురించి చిత్రచిత్రమైన కథలు చెబుతాడు. చాలాపు ప్రతి మూడుమూల బెకంలోనూ ఈయన తాదాకు గిడ్డంగులున్నాయి. ఈయ

యించి బానిసలలో ఒకణ్ణి వెంట పిసుకుతూ అక్కడ నేమా ఇంకా పెద్ద పర్తకులూ కూచుని ఉంటాం. నేను నిన్ను చూడగానే లేచి నిలబడి ఎంత గౌరవంగా స్వాగత మిస్తాను. శుర్రోసగరంలో పర్తకులందరిలోకి గొప్పవాడివని నిన్ను ఇక్కడి పర్తకులకు పరిచయం చేస్తాను. ఎవరన్నా బిచ్చగాళ్లు వచ్చి చెయి చాస్తే భారాళంగా చానాలు చెయ్యి. అందుకుగాను వీకు కొంత చచ్చి ప్తాను. తరవాత నేను నిన్ను ఫిలాని నడు కున్నదా? అని అడుగుతాను. కొద్దిగా ఉన్నదని సమాధానమియ్యి. ఇదంతా కళ్లారా చూశాక ఇక్కడి పర్తకులు నిత

వలే పోలిస్తే మ.మంతా చిల్లర వ్యాపారులమే." అని అది వారికి తెలియజేశాడు.

ఈ మాటలు వింటూనే వర్తకులందరూ మామిడి ముట్టా మూగి, ఒకరిమీద ఒకరు పోలిపడి ఆతనిదేది ఎప్పుడులు తాగించి మర్యాదచేశారు. వర్తకుల పెద్ద అధినేతగిరి వెల్లి, "అమ్మా, అమమ వచ్చిపట్టు తాడు లేమైనా తెచ్చారా?" అని అడిగాడు.

"కొల్లలు, కొల్లలు!" అన్నాడు మారుఫ్.

"ఎక్కవే?" అన్నాడు వర్తకుల పెద్ద.

"కొల్లలు, కొల్లలు!" అన్నాడు మారుఫ్.

మిగిలిన వర్తకులు ఏ వేడుకుగురించి ప్రశ్నించినా ఆతను, "కొల్లలు, కొల్లలు!" అని మాత్రమే సమాధానాలిచ్చాడు.

"దయచేసి సమాధానాలు చూపిస్తారా?" అని వర్తకులు అడిగారు.

"తప్పక చూపిస్తాను. నేడను రానివ్వండి. మెల్ల నుంచుండేదంతా మా పిదదు కొద్ది రోజులలోనే చూసేదను వచ్చి చెబుతుంది!" అన్నాడు మారుఫ్.

సంభాషణ ఈ విధంగా సాగుతున్న సమయంలో చిచ్చగాడొకడు వచ్చి వర్తకుల నేసి చెల్లెల్ని చాచాడు. వెంటనే మారుఫ్ తన బిమ్మదేనుంది గుప్పెడు ఒంగారం వాణాజీ తన పిచ్చగాడి చేతుల్లో పెట్టాడు.

ఇది చూసి మిగిలిన వర్తకులంతా దిగ్భ్రమ చెందిపోయారు. "ఈ మనిషి రాజులకన్న ధనికుడులా ఉన్నాడు!" అని వారు తమదొకామూ అనుకున్నారు.

మరి కాస్తోపటికి ఒక దిప్పగితై వచ్చి చెల్లెల్ని చాచింది. అమెనుకూడా మారుఫ్ గుప్పెడు ఒంగారం వాణాజీ తోగారు. అమె మిగిలిన పిచ్చగాళ్ళను బంగారం చూపింది. వాళ్ళంతా ఒక ముందుగా వచ్చారు.

తొనకక బొనకక మారుఫ్ తనవగ్గిర ప్పు బంగారమంతా పిచ్చగాళ్ళకు పంచిపెట్టెను. తాళి అయ్యాక, "అరీ అల్లా! ఈ సగరందా ఇంతమంది పిచ్చగాళ్ళున్నారని

తెలిస్తే గంజా పట్టువ బుంగారం ఎంత తక్కువని తుండునో' పావని, వాళ్లుచేసా అని అడిగితే ఇప్పుడపావనూ ఎలా?" అన్నాడు.

"అయ్యా తమ రెమి విహారించి నీలది, తమకు అవసరానికి కావలిస్తే మేము నచ్చు రాముని!" అన్నాడు ఎర్రకుల పుట్ట.

మమనీశుడు మామరవేలికి మరో ఎన్నో మీనాలు అంటాయి. ముద్దార్పిల ప్రార్థనల వేదవాణ అతను వాటికే దానధర్మాలు చేస్తా. గంజా మిగిలినవాటిని ముడుచులో ప్రార్థనలు చేసేవారిమీద వెదబుల్లేకాడు. ప్రార్థనలు ముగియగానే అతను మనోశ ఎయ్యో దీనారాలు అప్పు తీసుకుని వాటిని కనకా దానధర్మాలు కుటుంబ దీనాకాని నీళ్ళా ఏతే లోనగా అతను వర్తకులపద్ధతి అయిదు వేల దీనారాలు అప్పుచేసి, ఆపంకా మీనావలకు దానధర్మాలు చేసేవాడు.

తన దానధర్మాలు చూసి చిత్తపోయి అన్న వర్తకులతో అతను, "నా దీనారు

దిగినప్పుడి మీ చాకి బంగారం ఎంతలో చెల్లించమంట చెల్లిస్తాను, పున్నువామలో చెల్లించమన్నా చెల్లిస్తాను!" అన్నాడు.

అర్చాత అది వర్తకులకంటే ముడు చేశాడు. ఆ ముడులో మూడే ప్రధాన పుట్టి అతనికి ఉజవారిద్దరిని అర్చారం అన్నాడు. ఆ రార్తల్లా అతను పట్టుకానుట గురించి, రత్నాలను గురించి సేకచాటుగా మాట్లాడాడు. మధ్యమధ్యో-పరైనా, "మీ రుదారులో ఫలాని నమకు -స్థానవా?" అని అడిగితే, "కోల్లలు, కోల్లలు!" అన్నాడు.

మర్నాడు మళ్ళీ అతను వర్తకుల బజారుకు వెళ్ళి, వర్తకులపద్ధతి అప్పుచేసి చిచ్చు గాల్పించి బుంగారం గానంకోరాక ఇం పేదలగా అరవై రోజులపాటు సాగించి, అప్పు బతికి అతను అక్కడి వర్తకులకు అరవైవేల దీనారాలు చాకి వడ్డాడు. అతని దీనారు జాడమాత్రం లేదు.

(వచ్చేసంచికలో ముగింపు)

వయస్వర్తకుడు

[గత సంచిక తరువాయి]

ఇన్నాళ్ళూ ఆ కిరాతుని మీద అతనిగా చూస్తున్న పిల్లకులు తమ చెప్పు గురించి అప్పుడే పడినారంటుంటారు. వారా అందరూను అలాగే చెప్పగన్నాడుకూడా. ఎందుకంటే అతని మోటరునున్న వాడు మూడుశకు అప్పుకొట్టాడు.

అది చూచునను అవతలికి తిడుకుపోయి, "నీకు ఖర్చుగా మత పోయినట్టుంటే? పర్తకులు చెప్పుకనిం కొందర చెప్తున్నాను. నువ్వు వారికి అరివైవేల బాకీ వర్తావు. ఈ సొమ్ముతో ఎంత పర్తకమైనా చెప్పకుని అప్పించువు. నువ్వు పర్త సొమరిపోతులాగా దాన్ని కిచ్చి గాళ్లకు మంచిపెట్టావు! ఈ బాకీ ఎలా తీర్చుకొను నీ ఉద్యం?" అని గట్టిగా కోప్పడ్తాడు.

"ఎమీ భయపడకు. ఈ అరివైవేల నా మీద? నా కిరాతు రాసి, పర్తకులకు

బంగారు కావాలంటే బంగారు అస్తాను సమకు కావాలంటే పరుగిస్తాను. ఏది కావాలన్నా వచ్చిన కోర్కెలు, కోర్కెలు!" అని మోపుతే తాటిగా బాకీచెప్పాడు.

"ఓం పరుగా! ఆ శిష్టిశత నాకి చెబుతున్నావా? ఏ బతుకు ప్రపంచానికి అప్పుకే కావగలదు, బాగోత, పిలువకున్నాలో? అన్నాడు అది.

"తాల్లి! నేను పేదవాణ్ణుకున్నావా అంటులను సుపద లాంటి ఉండనుక. నా కిరాతు చిగిన ముచ్చటించి ఈ పర్తకుల సొమ్ము అడ్చిదిగా పారేస్తాడు!" అన్నాడ మోపుతే గొణుకకుండా.

"నాకో? అబద్ధమాపితావురా. దురాత్మవా? మాళ్ళు పం చెప్పావో?" అని అది బెదిరించాడు.

"నువ్వేందోనా నీది, నా కిరాతు చేరాక నా పర్తకులమీద చెప్పకుడు

తప్పదు. అ తరవాత చాలి సొమ్ము వారి
రిప్రేసు. ఇంకా ఎక్కు వే ఇస్తానుమాదా ?”
అన్నాడు మాయన.

అంతచిత్ అది అది కట్టయింది. ఒకప్పుడు
తామ ఈ మాడపను చాలా పెద్ద కొరికైన
టుగా పరిచయం చేసి, అ నెటికేనే ఇప్పు
డతను గర్భవర్తించిన పాటి వర్తకులతో
చెప్పటం ఎలా ?

మిగిలిన వర్తకులంతా అది దగ్గరికి
వచ్చి, “మా దాకి నంగతి విమందాడు ?
వ్యవహారం ఏమైనా వారిన పట్టిట్టందా ?”
అని అతంగా అడిగాడు. అది వికసంగా,
“అంతిత్ దాకి సుగతి వేసు ప్రస్తావించ

చందమామ

దానిని జంజాను. ఎందుకంటే ననే
అతనికి వెయ్యి దినారాలు అప్పుపెట్టి
ఉన్నాను. అసలు మీరు అతనికి అప్పుపెట్టే
ముందు ఇత చెప్పిఉండవలసింది. మీ
దాకి నీను జవాబుదానిన కాను; దాన్ని
మీరే అది అది కట్టాలి. పాత్రుల అతనితో
పిల్లానుగారివద్దకు వెళ్ళి, అతని పరిచేకు
దని, మిమ్మల్ని దగాచేసినది ఏవ్కాయ చేసి
కొంతి ?” అన్నాడు.

వర్తకులందరూ కలిసి అట్లామోసవర్తకు
లెళ్ళి తమనూ మోసపోనా మధ్య సదిదిని
లాభదేవి అంతా ముప్పించుకున్నాడు.
“వ్రథా, ఈ మనసే పేదరా అది
కుందామా అంటే. మా కళ్ళ ఎదుట పేదలను
గుప్పెళ్ళతో బంగారం దానం చేశాడు.
దరిద్రుడై సవాడు అలా ఎన్నమా చేశాడు.
ఈ దాని భర్తానాసం అతను మావద్ద
అర్పి వేలి దినారాలు అప్పు తీసుకున్నాడు.
పోనీ అతని భవవంతుడే అని తొందర
పరకుండా ఉండొమంటే, ఎన్నాళ్ళు
మాడనా అతని కదాడు దాని రేకుండా
ఉంది ?” అన్నాడు వాయ.

వాడు చెప్పింది వింటూంటే సుల్లానుకు
మోసపో పాదలేన భవకుడిని సమ్మకం
కుదిరింది.

చిత్రానులకు ఉన్నాడూ?" అని అడిగాడు. మూడవ దాస్య అమ్మా అమ్మా రెప్పమని చెప్పినది ఆ ముత్యాన్ని కదిలించి పెద్ద తక్కి చితకగొట్టికాదు.

పెద్దాను మురిసిపోతూ, "ఎవరిది నీ తల్లికో?" అన్నాడు.

"ఎంత ఎరువ ఉన్నా, ఈ ముత్యం మేము, ఏ కారణకో, ఉందిదు. నావద్ద ఇంకొక్క చాలా పెద్ద పెద్ద ముత్యాలున్నాయి," అన్నాడు మాయన.

పెద్దానుకు దురాశ కట్టలు తెగిపోయాయి. అయిన నగరపరిశ్రమలను విలిపించి, "మీరు మీ సొమ్మునుంచి ఎవరి కొంగపత నవ

నవంటేడు. చిత్రాను అప్పుక విచ్చి లేచి తులసి, మీ దాగీడు మీరు మూడు చేతుల గలుగుతాను," అని చెప్పాడు.

తరువాత అతని తండ్రి పట్టినను విలిపి, "మాయనను రాజభవనానికి అక్కర్లుగా అప్పు నిలచి అక్కర్లే నా కుమార్తెను గురించి ప్రస్తావించి, పెళ్ళాంబానికి నష్టపడితామో తెలుసుకో. అతని అస్థులకా మనం కట్టుకో వచ్చు!" అన్నాడు.

"ప్రమా, ఈ విచిత్రముల్ని చూస్తే నాకు చాలా కులహంగా ఉంది. అక్కర్లు రాజభవనంలో అడుగు పెట్టినప్పుడు మంచిది కాదు. ఇంతలో తొందర

విమోక్షించి" అతని కథను ముగిస్తూ బాధ
అటుకా రెలివేవాకా లెండరవదిలింది!"
అని వజీరు సరిహా ఇచ్చాడు.

ఈ సరిహా మని అల్లాడు ముందిచిట్టాడు
"చిత్తాన మాడికుడా, నా కుమార్తెను నువ్వు
ఎళ్లాకానా మరక అన్నావు, దానికి మేల
మూలేము. ఇప్పుడు ఆమెకు ముంది
సంబంధం ఎస్తే అది ఎదాగ్గిరా పదిగొట్టాలనె
మామిన్నావు నాకుమార్తెకు ఎదాగ్గిరా పెళ్లి
యూడు అప్పులది అప్పుడు సరి ఎళ్ళాడా
లపకుంటున్నావు ఇతను నా కుమార్తెను
పెళ్ళాడితే మన మంతా బాగుపడిపోతాం,
పెమనుకుంటున్నావే?" అన్నావాడును.

ఇంత నీడు ఎరితే బాగుకు మనంక
కనుక వస్తుంటున్నా, పెట్టిమ తిన్నా
మామిళ్లవద్దకు వెళ్ళి, "ఎదామగారి ఆమె
కుమార్తెను మీకిచ్చి చేయాలని అన్నాడు,
మీ బాక్కిల నీదా గుండు అయితే
ఎప్పాలి?" అని అడిగాడు.

"ఎదామగారి అడవానికి చాలా స్మిత
క్రిష్ణా కాల నా కథను ఎప్పిదాకా అగ్గుల
మలచికాడా" చాలాక మార్తెను ఎళ్ళావది
మలక దానికి చాలా పెద్ద అతిలగుల అలమి,
పెళ్లికూలునికి కనీసం అయ్యడువేల సేదుల్ల,
అంగారం పెట్టాలి. పెళ్లికాడు నగవంలొర
పెడసాదలకు కనీసం మెయ్య నలమల

అలానా అంతా యాదీధంగా గుర్తిచేస్తున్నారా?" అన్నాడు భీమంగా

"మళ్ళీ నీ పోమ్మేం పోయింది? నా బిడాయీ చాలా పెల్లెనుగారి పోమ్ముకు వెయ్యింకాయ తిరిగి ఇస్తాను." అన్నాడు మారుఫ్.

నీలరై రోజులపాటు ఉత్సవాలు జరిగాక పెళ్ళిరోజు వచ్చింది. పెళ్ళి ఈడేగింపులో మారుఫ్ బంగారం పెండ్లచేతులా ఏడు లంకలా విదజుల్లాడు.

వివరకు పెళ్ళికడుకునూ, పెళ్ళికూతురునీ మొకబంట్లూరి పంపాడు. మారుఫ్ మందాడికి ఓమాల ఏగాయివడి కూతురి కంట సేయి బట్టుకనాగాడు.

పెల్లెనుగారి కుమార్తె అతనిదగ్గిరికి వచ్చి, "ఎందుకలా విడారిస్తున్నావు? మీకం కష్టంవచ్చింది?" అన్నది.

"అంతా అల్లా నిర్దేశం! కాని ఇలా జరగబడింది కప్పు పూర్తిగా మీ కాస్తలే!" అన్నాడు మారుఫ్.

"ఇవ్వేదేం కప్పు తరిగింది?" అన్నది అల్లానుకుమార్తె.

"ఒకడక పోవడమేం? వస్తు మూల అందమైన పసుకున్నాడు. నా బిడాయీ వచ్చినవాకా ఈ పెళ్ళి బరవకుండా అది

నక్కియారే నీకు ఎటువంటి బట్టలు పెట్టేవాళ్ళి, ఎటువంటి సుగుణ పెట్టేవాళ్ళి! అంత వైరవంగా పెళ్ళిచే బనుసేకూడా, పెళ్ళినాకుని వైస నీకు ఏమి పెట్టక లోకానికి వరమే నీచుట్టుగా కనివిస్తున్నాను!" అన్నాడు మారుఫ్ విచారంగా.

"దినకే ఇంత విచారించారా?" అన్నది సుల్తానుకుమార్తె.

పెళ్ళి అయిన మర్నాడు పెల్లెనుగారి నొకల్లకు, ఎద్దిందే బుర్రాయ నుదురుకున పతలు దాకా నీతి ఎక్కిరికి మారుఫ్ బట్టుకు పెట్టి బంగారం బూజరించాడు. ఈ దాన భచ్చాలు ఇచ్చే రోజులపాటు సాగాయి.

ఆ తరువాత సల్తానుగారి బాబానా తో అయిపోయింది. ఆ తరువాతను మానవే తివారు జాడలేదు.

పదేను సల్తానుకు, "మహాప్రభూ, బాబానా తో అయింది. అల్లారుగారి కుమారుల వద్ద సమాచారం అందుకున్నాం. వీరి చెయ్యాలి?" అన్నాడు.

సల్తానుకు బామాటలు పడిగా : కలగా రిక్కుంది, "అవును, పం చేద్దాం?" అన్నా దామన అడుక్కా.

"ఈ పంపకాన్ని సమ్మతించి అవినవక చెప్తారు సర్వదిగితే అరికి తివారి లెవం బాను. మిమ్మల్ని మోసగించి, ఎల్లగమ్మ

మోసా కట్టించావునుగా మి నుమా ప్రేమ పెళ్ళాది, ప్రేమమ్మ మి బాబానా కుల్ల చెబుడు! ఈ పరిశుమాలివాణ్ణి నుకొరిత కాలం నవించి మమ్మ నుకొరితను? వెంటనే విడికి తగిన ప్రాయశ్చిత్తం చెయ్య బుంది?" అన్నాడు కవతు.

"అవును, గురించి వివరించేటప్పుడు అంత వాగుండును!" అన్నాడు : ద్రి : ప్రి పు హత నిట్టూర్పుకూ.

"మహాప్రభూ, తర్త రహస్యాల వారం వత్త వాగవు. ఆతన్నెగురించి నెవం తెలుసు కునెనుదును సర్వెక్కసారి మి నుమా రైతే మాట్లాడవచ్చారా?" అని అడిగాడు కవతు.

పుట్టాడు నమ్మకించాడు. ఒక తేర అప్పుం
 కట్టించినాక, పుట్టాడుకుమార్తె పచ్చి తేర
 వెళిత నెలవతింది. పళిస గురితల నెలవతి,
 “అమ్మా, కదానా వాళి జయించి, ఆ
 అంబుంకట్టిక్కుర్చి మి కన్నే, అమ్మను లక
 వికాసుక్కుట్టల పుమానెల పెంచూ నెలవూల
 గాన ఆ వికాను కర్కచూడు వారెమూ
 రిదు. ఈ మూడు అనే మనపెనెగురించ
 మీ కేమి తెలుసు? అమ్మన నమ్మకగిం
 వాతెక? ఈ వివేదూలు దేయతెని
 దిప్పిరి. ప్రభుప్రవాంకె గుప్తరెంచ వారి
 జనుమెతెనె నెను మిమ్మర్చి ఈ వివంగా
 అడుగుతున్నాను,” అన్నాడు.

“వాడు అంతులే,” ముక్కాల్లా,
 రక్కాల్లా, అదరరాదా గాస్తానె అమ్మనె
 రజా వాడె అంబూ అంబూ. నేను
 కూడా జంకా వాటిని కళ్ళ చూచిరెదు,”
 అన్నది. లామకుమార్తె.

“మహారాణి, ఈ రెవ్వూల ముడు ఆ
 రివాళె అడిగి తెలుసుకోండి ఆ రహస్యం
 విమలచెప్పను అయినా మది అబ్బండి,”
 అన్నాడు వేదేపు.

“అలాగే వేస్తాను” అన్నది. లామ
 కుమార్తె.

అది ఆ వాడె మూచెక. “మీరు
 వాతెనెనా నెలం చెప్పితుంటరాదా? మీరు

దిశానా, కిక్కురూ పిమ్మి కెళిరి మా నాన్నకు తెలిపిపోయింది. అయిన మిమ్మల్ని కలిసి నంగా కలిస్తాము. అయిన మీ సంగతి ఏమిటో చెప్పివ్వండి. పిరియల్ వీరు సహాయ పడుతాను," అన్నది.

మామమ్మ పిమ్మి దాదగలదా అల్లాసుకుమా లైకు తిపి అధియూవక్కు చెప్పిగాదు అంతా పసి అమె పరగింది నమ్మింది. "ఇంత పచ్చిహాదం నీయెత్తగా పరిలేడు. మీ దిక్కచి అంకి మోస్తానాలు దక్కవు. పతిమా, మా నాన్నా కలిసి మిమ్మల్ని సత మామమ్మ, నా అగ్గిర యాభైవల దినార లున్నాయి. అవి తీసుకుని ఇప్పుడే పయలు

దెరి కూడలికం వెళ్ళిపోయి. అక్కడికి వెరాక మనిషిద్వారా మీ 1మం నాకు తెలియజేయండి!" అన్నావామె.

మామమ్మ అ రమ్మ తీసుకుని, తాదినలు వేసికుని దునుచు వెళ్ళుచు, అల్లాసుగారి అక్కలందా దిక్క గురందాకెళ్ళా వేరు జాత గురం - అన్ని అ ర్కాతే కలిసి మంప వేరాకీ అయిపోయాడు.

మర్నాడు అవయం అల్లాసుగారూ, వజ్జివా కలు అకుస సుల్లానుకుమార్తెను పరి పంరాచు. అమె తెర వెనక కూచున్న తర - అత పల్లాసుగారు. "అమ్మా, నీ తర్తసు గురించి పం తెలుసుకున్నావు!" అన్నాడు.

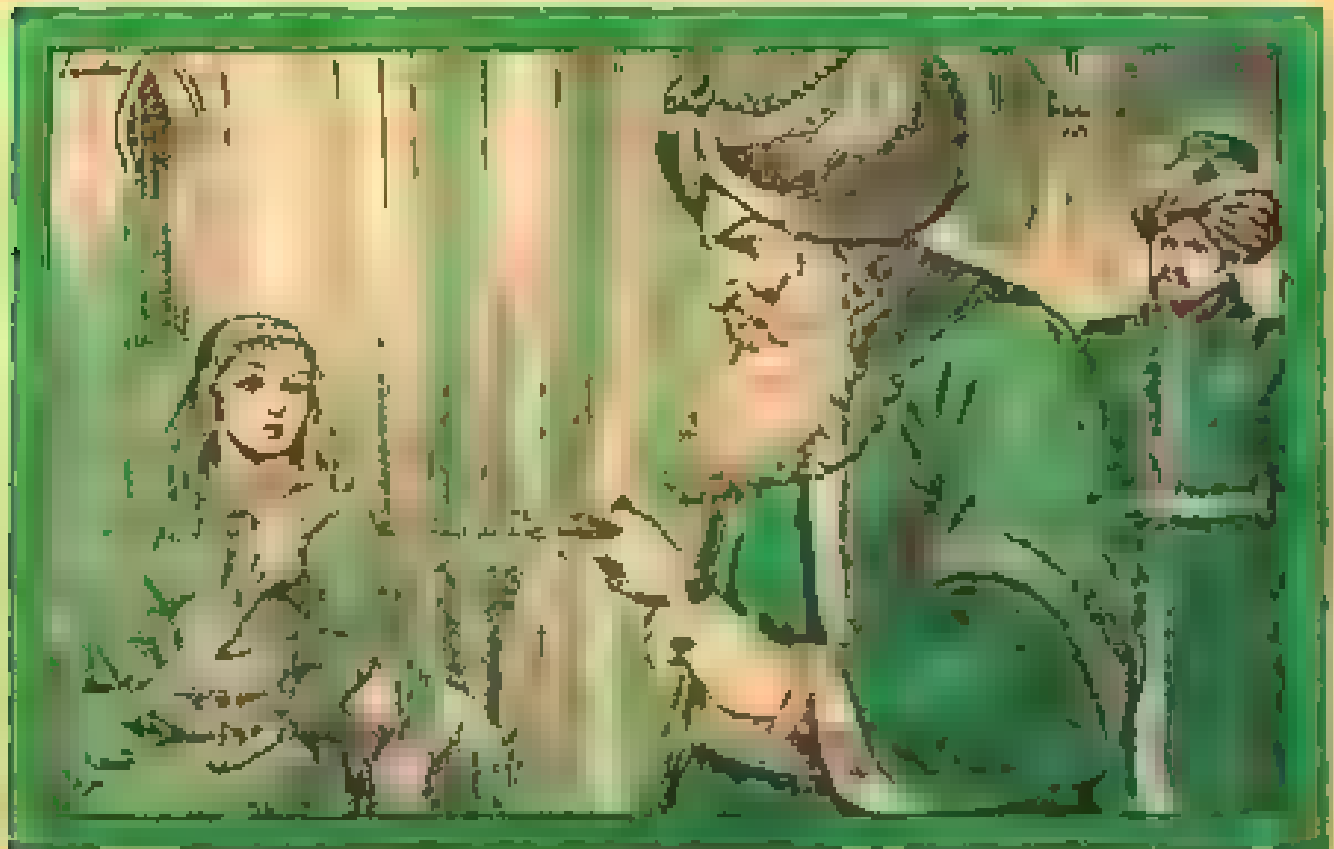
"కష్టము మాటలు చెప్పినవారే నెక్కు
వెరిపాకావా!" అన్నది పుల్లెడకుమార్తె.
ఎంతో కోపం నడిచింది.

"అదేమిటి?" అన్నాడు పుల్లెడు.

"నన్ను చాతి నా ఇద్దరు ఎడత ఒక
అత్తరిని తప్పి ఇద్దరు అ అత్తరాన్ని
వేరేట నుంచి తీశాను. నా ఇద్దరు పిల్లలతో
అంటి అడుగుమొదటినుంచి వాని లూ అ
అత్తరిని కాపాడుచు వుంటాను. రెండువేల
మంది ఎలాగి బందిపోటు కొంగలు గుర్రా
లెక్కినా కదామీద దాడి చేశారు.
హఠాత్తుగా యాద్రు జరిగిందే. ఎంత
మంది దాడిచేసి, ఎన్నో కంఠం గాడితా

రావలం జరిగిందట. దిశా వచ్చి నెరలం
అందుకే అలసటపడండి. కెల్లెవేల పినా
కాది నెక్కు నిష్కమమునవి కెల్లెవేల
కాదర్ల అనిపాద నిష్కమ అన్నా అయిన
అన్నదికష్టమే గుర్రం ఎక్కి పయనమే
వెళ్లెను పుల్లెడునా నెండువేల కదామీద
మంద పగరానెక్కి తిన్నులస్తానెక్కినా."
అన్నది పుల్లెడుకుమార్తె.

ఆ మాటలు విని పుల్లెడు పరమానుడం
చెప్పాడు. అయిన పద ఎక్కి కెల్లె, "ఇక
వచ్చునా నాగిరాని అబద్ధం చెప్పెను.
కెల్లె బుకపాతే నేన మోసకుని అన్నా!"
అని మందలించాడు.

ఈ లోభగా మోషె తన గుర్రంపై
మోషె అర్చి అర్చి అర్చి అర్చి అర్చి
మోషె అర్చి అర్చి అర్చి అర్చి అర్చి
మోషె అర్చి అర్చి అర్చి అర్చి అర్చి
మోషె అర్చి అర్చి అర్చి అర్చి అర్చి
మోషె అర్చి అర్చి అర్చి అర్చి అర్చి
మోషె అర్చి అర్చి అర్చి అర్చి అర్చి
మోషె అర్చి అర్చి అర్చి అర్చి అర్చి

"మీసండా ఒక రైతు పొందుస్తావా.
మోషెను చూడు, "దొంగరికి శివుల కం
గాలి!" అన్నాడు. అతను మోషెను చూ
పెళ్ళ రాకచేసి అను తుంటాపమగున్నాడు.
మోషె గుర్రం దిగి, "నువ్వెవరు,
బాబూ? అతనినిదే గ్రామంలో బాబూల
అర్చివా?" అని అడిగాడు.

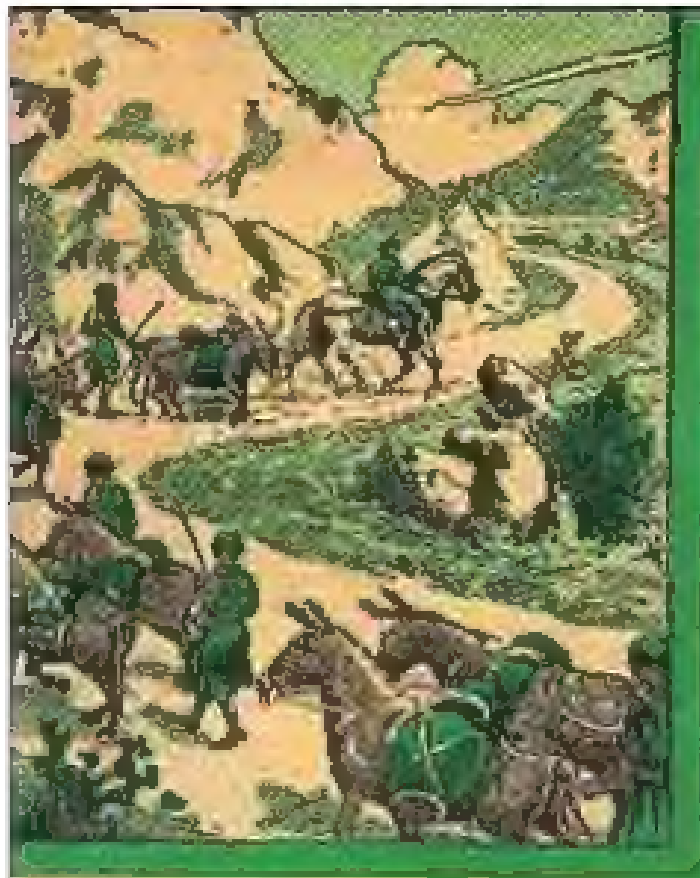
"ఈ చాలం నాదే, బాబూ! మోషెను
కాదా పుట్టి, ఇక్కడ బాబూల కం
అయినా పిశండుకువచ్చి పిశండు. పిశండు
అయినా, నాగరికి పిశండు పిశండు
చేయించి పిశండు పిశండు అతనివారి మి
దానినా మి పొందుగాని!" అన్నాడు చాలం.

అంతేమో మోషె రైతు తిరిగి రావెడు.
తన మోషెగా వారి చాలంపని సరిచె
పొందుకు విచారించి, మోషె తానే
చాలంలాగి వెళ్ళి, నాగరికి దున్న పొగాడు.
అర్చించి నాగరికి వెళ్ళి నాగరికి
పిశండు అర్చించి, అర్చించి అర్చించి
దానినా అది ముందుకు పోవెడు.

అ అర్చించి తిరిగి పిశండు చూడరామని
మోషె వెలుగుతో తప్పి చూసేసరికి ఒక
రాకెవలన కనిపించుచు, అతను దాన్ని
చూచి అక్కర్లేపడుతూ, తన బలంతో
పనియోగించి రాతిని పక్కకు తీశాడు. రాతి
నిల ఒక నెలమోగా, అయినా పిశండు
మెట్టగా కనిపించాయి.

మోషె మెట్ట దిగి అర్చించు, అతను
ఒక నెలమోగా మైస పిశండు తిరిగి,
అందులో నాగరికి గుర్తున్నా వారిలో
తులగానూ గుర్తున్నా, మిశండు గుర్తున్నా,
పిశండు గుర్తున్నా అర్చించు పిశండు

సంవత్సరాలక్రితం ఎవరో రాజులు తమ భవాన్య అ కొట్టంలో దాచుకున్నారు. తరువాత ఆ రాజ్యం పోయింది. ఆ ప్రాంతాన్ని ఎవారి ఆక్రమించింది.

మారుఫ్ తన అదృష్టాన్ని సమ్మరేక పోయాడు. అతను మళ్ళీ పైకివచ్చి, రాతిని యజ్ఞస్థానంలో పెట్టేసి, దానిపై మన్నుగిచ్చి, రైతుకోసం ఎదురుచూడసాగాడు.

కొద్దిసేపట్లానే రైతు రకరకాల అహార వజ్రాలను తప్ప మూడుచెములకు పెట్టి, "బాబూ, తమకోసం ప్రత్యేకంగా మంట చేయించే సరికి అలస్యమయింది, మన్నించండి!" అన్నాడు.

"ఏమోయ్, నువ్వు చాలా మంచివాడివిలాగా, తెలివిగలవాడివిలాగా కనబడుతున్నావు. నాదగ్గర యాభైవేల దీనారాలున్నాయి. వాటిని తీసుకుని ఈ పొలం నాకు వదిలివేయ్యి. ఆ దమ్ముతో పోయిగా వర్తకం చేసుకో. పొలం చేసుకుంటే నీకేం వస్తుంది?" అన్నాడు.

రైతు అసందానికి మేరలేదు. మారుఫ్ అతనికి తనకు సుల్తానుకుమార్తె ఇచ్చిన రమ్మంతా ఇచ్చేసి పొలం తనపై పెట్టించుకున్నాడు. తరువాత అతను ఆ రైతు ఇంటనే గొంకకాలం ఉండి, దొరికిన కంచరగాడిద నల్లా కొనసాగాడు. చివ్చిచ్చి చివార్లు ఆ ప్రాంతంగా వస్తే వానిని, వాచవెంట ఇన్ని దానినెలకో వహా కొనసాగాడు.

ఒక నెలలోపల అతను ఆయిదుమందల కంచరగాడిదలనూ, ఆయిదుమందల దానినూ కొన్నాడు. పొలంలో తనకు దొరికిన రత్నరాసులన్నిటినీ ఆ కంచరగాడిదల మీదికి ఎత్తింది, తిరిగి ఖతాన నగరానికి బయలుదేరాడు.

ఈదఫా ఆ నగరంలో సుల్తానుగారు చాలా అంచోకన చెంది ఉన్నాడు. ఖతానా తాళి అయి నెల రోజులయింది. తన భర్త చివారును తీసుకురావటానికి వెళ్లాడని

నుల్లానుకుమార్తె చెప్పింది. అతను తిరిగి చిస్తాడని ధనం తెస్తాడని నుల్లాను పెరజా కరెజా అత్రంగా ఎదురు చూస్తున్నారు.

అఖయీసు వదిలు, “మహాప్రభూ, మీ కుమార్తె చెప్పిన అబద్ధాలు నమ్మి మీరు నిష్కర్షణంగా ప్రకుల్లో పడిపోతున్నారు మీ అల్లుడుగారు వెళ్ళిపోయి బిరారును తెచ్చేటందుకు కాదు, తన ప్రాణం దక్కించుకునేటందుకు! అతనికి బిరారు లెక్క ఉంది?” అన్నాడు తునడింపేగా.

నరిగా ఆ సమయానికి తలుచుకొని పరిగెత్తుకుంటూ వచ్చి, నుల్లాను గారికి నలాము చేసి, “మహాప్రభూ, అల్లుడుగారు తిరిగి వస్తున్నారు!” అన్నాడు.

నుల్లాను ముఖం ఎరుక్కున్నది, వతడు ముఖం ముడుచుకున్నది. మారుఫ్ వచ్చి నుల్లానెను కొగలించుకుని, “నే ననుకున్న దానికన్న చాలా ఎక్కువ నష్టమే జరిగింది. నా సోత్తులో కొద్దిభాగమే దక్కింది. చూతురు గాని రండి!” అంటూ నుల్లానెను తన వెంట తీసుకువెళ్ళాడు.

రాజవంశం ముందు అవరనులో మోటలన్ని దింపి ఉన్నాయి. వాటిని తెచ్చిన శంకరగాడిదలు ఒక పక్కగా నిలబడి ఉన్నాయి, ధనరాసులను చూడవచ్చిన

వగరంలోని వేలాది బదాన్ని తటాలున చూడంగా ఉంచాడు.

మారుఫ్ తెచ్చిన రక్తరాసులు చూడగానే నుల్లానుగారికి కళ్ళు చెదిరిపోయాయి. కొన్ని మోటలనిండా అచ్చగా పూతలు, కొన్ని బిల్లో అచ్చగా వైచార్యాలు, కొన్నిబిల్లో మరకతాలు, కొన్నిబిల్లో పువ్వరాగాలు, కొన్ని సంచులనిండా పోకకాయలంతటి పెద్ద పెద్ద ముక్కాలు వున్నాయి!

“అగమనా దీ వరుకే?” అన్నాడు నుల్లాను అశ్రురంగా.

“చెంగలు నా బిరారుమీద వాడిచేరారు గదా! అందువల్ల అంతా అంత నరుకు

పోయింది. పోయింది పోగా మిగిలినదంతా మనసాత్తే!" అన్నాడు మారుఫ్.

సుల్తాను తన పజీయకేసి తిరిగి, "ఇప్పుడేమిటావు?" అన్నాడు.

"మహాప్రమాదంతో చూసి మోసపోకండి. ఇందులో ఏదో మోసం ఉండే ఉంటుంది!" అన్నాడు పజీయకేసి.

"ఈ ఏడుబ్బు కిమికుటాయి ఉరి తీయించండి!" అన్నాడు సుల్తాను తన భటులతో. వెంటనే వాళ్ళు పజీయకేసి పెదరెక్కలు విరిచికట్టి రాక్కుపోయారు.

అప్పటికప్పుడే సుల్తాను మారుఫ్ ను తన పజీయగానూ, తన తరవాత సుల్తాను గానూ ప్రకటించాడు.

మారుఫ్ వీరూరు సచ్చి చేరినందుకు పెద్ద విందు జరిగింది. ఆ విందుకు సగరంలో ఉండే వర్తకులందరూ వచ్చారు. వారిలో అరికూడా ఉన్నాడు. మారుఫ్ అందరి వాకిలీ రెబ్బంపుగా చెల్లించాడు.

"తమరి యిప్పు ఎక్కడికి పోదని మాకు తెలుసు. కాని మేము చిన్న వర్తకులం గనక ఎంతకాలం అగరిక పోయాం!" అన్నారు వర్తకులు.

అరి ముఖావమటుకు కత్తివాటు వెస్తె నెత్తురుచుక్క లేడు. మారుఫ్ ఈ విచారా, ఇరిక ధనమూ ఎక్కడనుండి తెచ్చాడో అరికి తెలియనే లేదు.

ఆ దీవిధంగా సుల్తానుకుమార్తెకూడా అక్కర్యపడింది. "ఈ సోత్తంతా ఎక్కడిది? నా ప్రేమ పరికించడానికి అవిధమేదారా?" అన్నదామె తన భర్తతో.

మారుఫ్ అమెతో నిజం చెప్పేశాడు. ఆ తరవాత వారు చాలాకాలంపాటు సుఖంగా బతికి అనేకమంది పిల్లలను కన్నారు.

కన్నెళ్ళ తరవాత మారుఫ్ మామగాను చనిపోయాడు. ఆ వాటనుండి మారుఫ్ భారాన సగరానికి సుల్తానై చాలా ఏళ్ళు ధర్మంగా రాజ్యపాలన చేశాడు.

